

Imaged by Heritage Auctions, HA.com

Epuizându-se cumva subiectul sculptură Brâncuși-Noguchi, ne-am aplecat asupra unui alt remarcabil artist născut pe plaiurile mioritice: new-yorkezul (prin adopție) Dl. Constantin Antonovici 18.02.1911-05.02.2002, un alt remarcabil artist, considerat de asemenea discipol al Maestrului Brâncuși. Născut în Cârligi, Neamț, lucrând personal cu Dl. C-tin Brâncuși, a obținut o recomandare scrisă din partea acestuia. A studiat la Iași (3 ani, absolvent în 1939), la Viena (2 ani după război cu Fritz Behn), în Tirol (2 ani, în 1945 și 1947, tehnica lemnului). Ajunge la Paris în 1947, trecând prin Italia, lucrând patru ani acolo până în 1951, cunoscându-l îndeaproape pe Brâncuși. În România a sculptat altare în lemn pentru biserici.

În 1940 a ajuns în Croația, lucrând cu Maestrul Ivan Mestrović, până la arestarea acestuia de către fasciștii italieni. Este predat se crede germanilor, care pare-se că îl închid (refuzând înrolarea în serviciul militar ?), dar de reverificat. A fost eliberat și cu sprijinul unui medic a putut fi eliberat (supravegheat) la Viena. Din 1953 se mută și trăiește la New York, trecând prin Canada. Unde în prima perioadă are numai lucrări ecumenice, obținute prin intermediul Catedralei Sfântul Ioan cel Divin din New York.

Dintre lucrările sale expuse public se amintesc: capacul de marmură mortuar al episcopului William Manning, o cruce de piatră de 2 m pe o fațadă a unei catedrale din New York (Amsterdam Avenue), bustul lui Dwight Eisenhower aflat la Casa Albă.

Fotografiile de pe Centrul Brâncuși.ro prezintă sculpturi în lemn ale Maestrului Brâncuși, realizate de C-tin Bucătaru Antonovici.

A sculptat în lemn, bronz, aluminiu, marmură și plastic (probabil într-un gen de rășini semisintetice). De asemenea a stilizat și simplificat, asemenea lui C-tin Brâncuși, găsind esențele pure și reverberându-le în forme vizuale extrem de expresive.

A avut expoziții în Austria (Innsbruck) în 1946, în 1949 la Paris (la un Salon al Independenților în 1950, unde indică adresa Impasse Ronsin 11), iar din 1959 în SUA (New York, Philadelphia, Washington).

Fotografii ale câtorva lucrări ale Domniei Sale sunt expuse pe Westwood Gallery New York. Directoarea Dana Altman pare a fi de origine română. Alături de Brâncuși, reprezintă arta de sorginte românească extrem de bine. Temele Domniei Sale sunt considerate ca și la Brâncuși de sorginte mitică. Ca sculpturi de mici dimensiuni, tema recurentă a fost cea a bufnițelor (se spune că și artistul vedea bine noaptea). A fost extrem de prolific și extrem de larg recunoscut prin valoarea sa de-a lungul vieții. A creat o serie de busturi (Voltaire, van Beethoven, de Gaulle, episcopul William Manning, Ciprian Porumbescu, Brâncuși, Homer, Moise, Dali, etc....). Lucrări ale Domniei Sale sunt expuse în colecția permanentă a Muzeului Kreeger din Washington D.C. Un catalog a fost publicat în 2013. A expus și în România. Este comparat cu Arp și Giacometti.

În 1980 a suferit un accident vascular care l-a ținut paralizat până la decesul său. A lăsat circa 100 de lucrări la care ținea și care au ajuns la Kreeger.

Este posibil ca unele aspecte ale biografiei Domniei Sale să fie obscure și neștiute (dar trebuie trecute cu vederea), iar valoarea ca artist este semnificativă.

Scris pro-bono optsprezece noiembrie 2021, trimis la sighet-online. Revăzut ușor

Scris de Gheorghiuța N. Dobre și Valentin-Claudiu I. Dobre din surse scrise și internete